

Излегло му едно орле,
Грабнало съ со дедо-то,
Па го дигна со 'се опинци,
Однесе го на седело,
Нарани си негой пилци.

Фати баба да го бъркатъ
Да го бърка, да си плаче,
Да си вика со гласове:
„Камо ми го пеливан-отъ!“

277.

„Перунице девойче!
Не стой, не стой на брег-отъ,
Брекъ съ ронитъ ке паднишъ!“
Говори Перуница:
„Ейди лудо и младо!
Ако паднамъ да умрамъ,
Асана да не зе'амъ.
Асанъ одитъ на войска,
Тѣнка пушка однеси,
Ластагарка донеси;
Чуфтъ пищоли однеси,
Коледачки донеси;

Остра сабя однеси,
Самаръ щипца донеси;
Кутелъ пари однеси,
Шипикъ вошки донеси.“
Говори лудо младо:
„Перунице девойче!
Брекъ съ рони, ке паднишъ!“ —
„Ако падна отъ брег-отъ
На долу, има з' ощо.“
Падна и съ отена,
Асана го не зеде,
Перунице девойче.

278.

Собрале съ, набрале съ
Седумдесетъ и сетъ мина
И сетъ мина арамии.
Първи бѣше куси Петко,
Куси Петко шатрумъ-патрумъ,
На четири патерици;
И по него касаче-то
Касаче-то Прилепче-то,

Два Кодоша отъ вароша,
Чукни-тѣпанъ Мѣжоечки,
Върти-калець, Сено-косецъ,
Суши-сливи отъ Долени,
Пърди-зелка, Църни-лишки,
Мавни-вила отъ Могила,
Попъ Никола отъ Битоля.....

279.

„Петкано бѣла Вардарко,
Ейгиди църно отбрано
Во сто то'ари чейнца,
Во Вардаръ цвеке секакво!
Бери, Петкано, да носи.“ —
„Како да берамъ, да носамъ?“

Синокъ сумъ било на свадба,
'Си те момчина на танецъ,
Мое-то 'аро въ пепел-та;
'Си те момчина биниши,
Мое-то момче кожуче;
'Си-те момчина калпац,